

eul_wid: ljk-am

Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος · Theophrastus of Eresus

Characters

Χαρακτήρες

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Φιλοσοφική Ἀττική [Attic Philosophical](#)
Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)
Affiliation: [Peripatetic](#)

Char pro t [ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ Ἦδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν ἐθαύμασα, ἴσως δὲ οὐδὲ παύσομαι θαυμάζων, τί γὰρ δήποτε, τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα κειμένης καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβέβηκεν ἡμῖν οὐ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν.

Char pro 2 ἐγὼ γάρ, ὦ Πολύκλεις, συνθεωρήσας ἐκ πολλοῦ χρόνου τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ βεβιωκὼς ἔτη ἐνενήκοντα ἑννέα, ἔτι δὲ ὠμιληκὼς πολλαῖς τε καὶ παντοδαπαῖς φύσεσι καὶ παρατεθεαμένος ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τούς τε ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς φαύλους ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι, ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ. ἐκθήσω δέ σοι κατὰ γένος, ὅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων τούτοις προσκείμενα καὶ ὃν τρόπον τῇ οἰκονομίᾳ χρῶνται· ὑπολαμβάνω γάρ, ὦ Πολύκλεις, τοὺς υἱεῖς ἡμῶν βελτίους ἔσεσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιούτων, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι αἰρήσονται τοῖς εὐσχημονεστάτοις συνεῖναί τε καὶ ὀμιλεῖν, ὅπως μὴ καταδεέστεροι ᾖσιν αὐτῶν. ^[5]

Char pro 4 τρέψομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὸν δὲ παρακολουθησαί τε [ὀρθῶς] καὶ εἰδῆσαι, εἰ ὀρθῶς λέγω. πρῶτον μὲν οὖν ποιήσομαι <τὸν λόγον ἀπὸ> τῶν τὴν εἰρωνεῖαν ἐζηλωκότων, ἀφείς τὸ προοιμιάζεσθαι καὶ πολλὰ περὶ τοῦ πράγματος λέγειν. καὶ ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας καὶ ὀριοῦμαι αὐτήν, εἴθ' οὕτως τὸν εἴρωνα διεξιμι, ποῖός τις ἐστὶ καὶ εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων, ὥσπερ ὑπεθέμην, πειράσομαι κατὰ γένος φανερὰ καθιστάναι. ^[5]

Char pro 5] ΕἰΡΩΝΕΙΑΣ Α' Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεῖα δόξειεν ἂν εἶναι, ὡς τύπῳ λαβεῖν, προσποίησις ἐπὶ <τὸ> χεῖρον πράξεων καὶ λόγων, ὃ δὲ εἴρων τοιοῦτός τις, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν, οὐ μισεῖν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα, καὶ τούτοις συλλυπεῖσθαι ἡττωμένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς αὐτὸν κακῶς λέγουσι καὶ ἐπὶ <πᾶσι> τοῖς καθ' ἑαυτοῦ λεγομένοις.

Char 1 3 καὶ πρὸς τοὺς ἀδικουμένους καὶ ἀγανακτοῦντας πράως διαλέγεσθαι· καὶ τοῖς ἐντυχάνειν κατὰ σπουδὴν βουλομένοις προστάξαι ἐπανελθεῖν. καὶ μηδὲν ὧν πράττει ὁμολογῆσαι, ἀλλὰ φῆσαι βουλευέσθαι καὶ προσποιήσασθαι ἄρτι παραγεγονέναι καὶ ὁψὲ γενέσθαι [αὐτὸν] καὶ μαλακισθῆναι.

Char 1 5 καὶ πρὸς τοὺς δανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας <εἰπεῖν ὡς οὐ πλουτεῖ καὶ πωλῶν φῆσαι> ὡς οὐ πωλεῖ καὶ μὴ πωλῶν φῆσαι πωλεῖν· καὶ ἀκούσας τι μὴ προσποιεῖσθαι, καὶ ἰδὼν φῆσαι μὴ

έωρακέναι, καὶ ὁμολογήσας μὴ μεμνήσθαι· καὶ τὰ μὲν σκέψεσθαι φάσκειν, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυμάζειν, τὰ δ' ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς οὕτως διαλογίσασθαι. καὶ τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῦ λόγου χρῆσθαι. Οὐ πιστεύω· Οὐχ ὑπολαμβάνω· Ἐκπλήττομαι· καὶ· Λέγεις αὐτὸν ἕτερον γεγονέναι· Καὶ μὴν οὐ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξήκει· Παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα· Ἄλλω τινὶ λέγε· Ὅπως δὲ σοὶ ἀπιστήσω ἢ ἐκείνου καταγνῶ, ἀποροῦμαι· Ἄλλ' ὄρα, μὴ σὺ θᾶττον πιστεύεις.

[5]

Char 1 7 [Τοιαύτας φωνὰς καὶ πλοκάς καὶ παλιλλογίας εὔρεῖν ἔστι τῶν εἰρώνων. τὰ δὴ τῶν ἡθῶν μὴ ἀπλᾶ ἀλλ' ἐπίβουλα φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τοὺς ἔχεις.] ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ Β' Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις ὁμιλίαν αἰσχροῦ εἶναι, συμφέρουσαν δὲ τῷ κολακεύοντι, τὸν δὲ κόλακα τοιοῦτόν τινα, ὥστε ἅμα πορευόμενον εἰπεῖν· Ἐνθυμῇ, ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι; τοῦτο δὲ οὐθενὶ τῶν ἐν τῇ πόλει γίνεται πλὴν σοί· ἡυδοκίμεις χθὲς ἐν τῇ στοᾷ· πλειόνων γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθημένων καὶ ἐμπεσόντος λόγου, τίς εἴη βέλτιστος, ἀπ' αὐτοῦ ἀρξαμένους πάντας ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατενεχθῆναι. [5]

Char 2 3 καὶ ἅμα τοιαῦτα λέγων ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἀφελεῖν κροκύδα, καὶ ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα [τῆς κεφαλῆς] ὑπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον, καρφολογήσαι, καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν· Ὁρᾷς; ὅτι δυεῖν σοι ἡμερῶν οὐκ ἐντετύχηκα, πολιῶν ἔσχηκας τὸν πώγωνά μεστόν, καίπερ εἴ τις καὶ ἄλλος πρὸς τὰ ἔτη ἔχεις μέλαιναν τὴν τρίχα. καὶ λέγοντος δὲ αὐτοῦ τι τοὺς ἄλλους σιωπᾶν κελεῦσαι καὶ ἐπαινέσαι δὲ ἀκούοντος, καὶ ἐπισημήνασθαι δέ, εἰ παύεται, Ὁρθῶς, καὶ σκώψαντι ψυχρῶς ἐπιγελάσαι τό τε ἱμάτιον ὥσαι εἰς τὸ στόμα ὡς δὴ οὐ δυνάμενος κατασχεῖν τὸν γέλωτα.

[5]

Char 2 5 καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπιστῆναι κελεῦσαι, ἕως ἂν αὐτὸς παρέλθῃ. καὶ τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἀπίους πριάμενος εἰσενέγκας δοῦναι ὀρώντος αὐτοῦ, καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν· Χρηστοῦ πατρὸς νεόττια.

Char 2 7 καὶ συνωνούμενος ἐπικρητῖδας τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθμότερον τοῦ ὑποδήματος. καὶ πορευομένου πρὸς τινα τῶν φίλων προδραμῶν εἰπεῖν ὅτι Πρὸς σὲ ἔρχεται, καὶ ἀναστρέψας ὅτι Προσηγγέλκά σε.

Char 2 9 ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ <τῆς> γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί. καὶ τῶν ἐστιωμένων πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον καὶ παραμένων εἰπεῖν· Ὡς μαλακῶς ἐσθίεις, καὶ ἄρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης φῆσαι· Τουτὶ ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι· καὶ ἐρωτῆσαι, μὴ ῥιγοῖ, καὶ εἰ ἐπιβάλλεσθαι βούλεται, καὶ εἴ τι περιστείλῃ αὐτόν, καὶ μὴν ταῦτα λέγων πρὸς τὸ οὐς προσκύπτων διαψιθυρίζειν· καὶ εἰς ἐκείνον ἀποβλέπων τοῖς ἄλλοις λαλεῖν. [5]

Char 2 11 καὶ τοῦ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ προσκεφάλαια αὐτὸς ὑποστρώσαι. καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι εὖ ἡρχιτεκτονῆσθαι καὶ τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦσθαι καὶ τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι.

Char 2 13 [καὶ τὸ κεφάλαιον τὸν κόλακα ἔστι θεάσασθαι πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα, ᾧ χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.] ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ Γ' Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων, ὃ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν, οἶος, ὃν μὴ γινώσκει, τούτῳ παρακαθεζόμενος πλησίον πρῶτον μὲν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον· εἶτα ὃ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τοῦτο διηγήσασθαι· εἴθ' ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ, τὰ καθ' ἕκαστα διεξελεῖν.

Char 3 3 εἶτα δὴ προχωροῦντος τοῦ πράγματος λέγειν, ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων, καὶ ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ὡς πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι, καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίων πλόιμον εἶναι, καὶ εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ πλεῖον, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσεσθαι, καὶ ὃ ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργήσῃ, καὶ ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν, καὶ ὡς Δάμιππος μυστηρίοις μεγίστην δᾶδα ἔστησεν, καὶ πόσοι εἰσὶ κίονες τοῦ Ὀιδείου, καὶ Χθὲς ἡμεσά, καὶ Τίς

ἐστὶν ἡμέρα τήμερον; καὶν ὑπομένη τις αὐτόν, μὴ ἀφίστασθαι, [καὶ] ὡς Βοηδρομιῶνος μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια, Πυανοψιῶνος δὲ τὰ πατούρια, Ποσιδεῶνος δὲ <τὰ> κατ' ἀγροῦς Διονύσια. ^[5]

Char 3 5 [Παρασείσαντα δὴ δεῖ τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων καὶ διαράμενον ἀπαλλάττεσθαι, ὅστις ἀπύρευτος βούλεται εἶναι· ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς μῆτε σχολὴν μῆτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν.] ΑΓΡΟΙΚΙΑΣ Δ' Ἡ δὲ ἀγροικία δόξειεν ἂν εἶναι ἀμαθία ἀσχήμων, ὁ δὲ ἀγροικὸς τοιοῦτός τις, οἷος κυκεῶνα πίων εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι.

Char 4 3 καὶ τὸ μύρον φάσκειν οὐδὲν τοῦ θύμου ἥδιον ὀζειν. καὶ μείζω τοῦ ποδὸς τὰ ὑποδήματα φορεῖν.

Char 4 5 καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ λαλεῖν. καὶ τοῖς μὲν φίλοις καὶ οἰκείοις ἀπιστεῖν, πρὸς δὲ τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας ἀνακοινοῦσθαι περὶ τῶν μεγίστων, καὶ τοῖς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένοις μισθωτοῖς ἐν ἀγρῷ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγέσθαι.

Char 4 7 καὶ ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος καθιζάνειν, ὥστε τὰ γυμνά αὐτοῦ φαίνεσθαι. καὶ ἐπ' ἄλλω μὲν μηδενὶ <μῆτε ἐφίστασθαι> μῆτε ἐκπλήττεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅταν δὲ ἴδῃ βοῦν ἢ ὄνον ἢ τράγον, ἐστηκὼς θεωρεῖν.

Char 4 9 καὶ προαιρῶν δέ τι ἐκ τοῦ ταμείου δεινὸς φαγεῖν, καὶ ζωρότερον πιεῖν. καὶ τὴν σιτοποιὸν πειρῶν λαθεῖν, καὶ ἄλλοις μετ' αὐτῆς τοῖς ἔνδον πᾶσι καὶ αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια.

Char 4 11 καὶ ἀριστῶν δὲ ἅμα τοῖς ὑποζυγίοις ἐμβαλεῖν. καὶ τὴν θύραν ὑπακοῦσαι αὐτός, καὶ τὸν κύνα προσκαλεσάμενος καὶ ἐπιλαβόμενος τοῦ ῥύγχους εἰπεῖν· Οὗτος φυλάττει τὸ χωρίον καὶ τὴν οἰκίαν.

Char 4 13 καὶ τὸ ἀργύριον δὲ παρά του λαβὼν ἀποδοκιμάζειν, λίαν γὰρ λεπρὸν εἶναι, καὶ ἕτερον ἅμα ἀλλάττεσθαι. καὶ εἰ τὸ ἄροτρον ἔχρησεν ἢ κόφινον ἢ δρέπανον ἢ θύλακον, <ἀπαιτῆσαι> ταῦτα τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγρυπνίαν ἀναμιμνησκόμενος.

Char 4 15 καὶ εἰς ἄστρῳ καταβαίνων ἐρωτῆσαι τὸν ἀπαντῶντα, πόσου ἦσαν αἱ διφθέραι καὶ τὸ τάριχος καὶ εἰ τήμερον [ὁ ἀγὼν] νομηνίαν ἄγει, καὶ εἰπεῖν εὐθὺς ὅτι βούλεται καταβάς ἀποκείρασθαι καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἄσαι καὶ εἰς τὰ ὑποδήματα δὲ ἥλους ἐγκροῦσαι καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριῶν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοῦ ταρίχους. ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ Ε' Ἡ δὲ ἀρέσκειά ἐστὶ μὲν, ὡς ὄρω περιλαβεῖν, ἔντευξις οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ ἡδονῆς παρασκευαστική, ὁ δὲ ἄρεσκος ἀμέλει τοιοῦτός τις, οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας καὶ ἄνδρα κράτιστον εἰπὼν καὶ θαυμάσας ἱκανῶς, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ λαβόμενος μὴ ἀφιέναι καὶ μικρὸν ἔτι προπέμψας καὶ ἐρωτήσας, πότε αὐτὸν ὄψεται, ἐπαινῶν ἀπαλλάττεσθαι. ^[5]

Char 5 3 καὶ παρακληθεὶς δὲ πρὸς δίαίταν μὴ μόνον ᾧ πάρεστι βούλεσθαι ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινός τις εἶναι δοκῇ. καὶ τοὺς ξένους δὲ εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγουσι τῶν πολιτῶν.

Char 5 5 καὶ κεκλημένος δὲ ἐπὶ δεῖπνον κελεῦσαι καλέσαι τὰ παιδία τὸν ἐστιῶντα, καὶ εἰσιόντα φῆσαι σύκου ὁμοιότερα εἶναι τῷ πατρί, καὶ προσαγόμενος φιλεῖν καὶ παρ' αὐτὸν καθίστασθαι, καὶ τοῖς μὲν συμπαίζειν αὐτὸς λέγων· Ἀσκός, πέλεκυς, τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἔαν καθεύδειν ἅμα θλιβόμενος. καὶ πλειστάκις δὲ ἀποκείρασθαι καὶ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς ἔχειν καὶ τὰ ἱμάτια δὲ χρηστὰ μεταβάλλεσθαι καὶ χρίσματι ἀλείφεσθαι. ^[5]

Char 5 7 καὶ τῆς μὲν ἀγορᾶς πρὸς τὰς τραπέζας προσφοιτᾶν, τῶν δὲ γυμνασίων ἐν τούτοις διατρίβειν, οὗ ἂν οἱ ἔφηβοι γυμνάζωνται, τοῦ δὲ θεάτρου καθῆσθαι, ὅταν ἦ ἡ θεά, πλησίον τῶν στρατηγῶν. καὶ ἀγοράζειν αὐτῷ μὲν μηδέν, ξένοις δ' ἐ <λάασ> εἰς Βυζάντιον καὶ Λακωνικὰς κύνας εἰς Κύζικον καὶ μέλι Ὑμήττιον εἰς Ῥόδον, καὶ ταῦτα ποιῶν τοῖς ἐν τῇ πόλει διηγέσθαι.

Char 5 9 ἀμέλει δὲ καὶ πίθηκον θρέψαι δεινὸς καὶ τίτυρον κτήσασθαι καὶ Σικελικὰς περιστερὰς καὶ δορκαδεῖους ἀστραγάλους καὶ Θουριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους καὶ βακτηρίας τῶν

σκολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος καὶ αὐλαίαν Πέρσας ἐνυφασμένην καὶ παλαιστρίδιον κόνιν ἔχον καὶ σφαιριστήριον. καὶ τοῦτο περιῶν χρηννύναι τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς σοφισταῖς, τοῖς ὀπλομάχοις, τοῖς ἁρμονικοῖς ἐνεπιδείκνυσθαι· καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν ὕστερον ἐπεισιέναι συγκαθημένων ἴν' εἴπῃ τις τῶν θεωμένων, ὅτι τούτου ἐστὶν ἡ παλαίστρα. ^[5]

Char 6 t ΑΠΟΝΟΙΑΣ ζ' Ἡ δὲ ἀπόνοιά ἐστιν ὑπομονὴ αἰσchrῶν ἔργων καὶ λόγων, ὃ δὲ ἀπονεννοημένος τοιοῦτός τις, οἷος ὁμόσαι ταχύ, κακῶς ἀκοῦσαι, λοιδορηθῆναι δυναμένοις, τῷ ἤθει ἀγοραῖός τις καὶ ἀνασεσyrμένος καὶ παντοποιός.

Char 6 3 ἀμέλει δυνατός καὶ ὀρχεῖσθαι νήφων τὸν κόρδακα κοῦ προσωπεῖον ἔχων ἐν κωμαστικῷ χορῷ. καὶ ἐν θαύμασι δὲ τοὺς χαλκοῦς ἐκλέγειν καθ' ἕκαστον παριῶν καὶ μάχεσθαι τούτοις τοῖς τὸ σύμβολον φέρουσι καὶ προῖκα θεωρεῖν ἀξιοῦσι.

Char 6 5 δεινὸς δὲ καὶ πανδοκεῦσαι καὶ πορνοβοσκήσαι καὶ τελωνῆσαι καὶ μηδεμίαν αἰσchrὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι, ἀλλὰ κηρύττειν, μαγειρεῦν, κυβεῦν. τὴν μητέρα μὴ τρέφειν, ἀπάγεσθαι κλοπῆς, τὸ δεσμωτήριον πλείω χρόνον οἰκεῖν ἢ τὴν αὐτοῦ οἰκίαν.

Char 6 7 καὶ τούτων ἂν εἶναι δόξειε τῶν περισταμένων τοὺς ὄχλους καὶ προσκαλούντων, μεγάλη τῇ φωνῇ καὶ παρερρωγυῖα λοιδορουμένων καὶ διαλεγομένων πρὸς αὐτούς, —καὶ μεταξύ οἱ μὲν προσίσσιν, οἱ δὲ ἀπίασιν πρὶν ἀκοῦσαι αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῖς μὲν τὴν ἀρχήν, τοῖς δὲ συλλαβήν, τοῖς δὲ μέρος τοῦ πράγματος λέγει, οὐκ ἄλλως θεωρεῖσθαι ἀξιῶν τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, ἢ ὅταν ἦ πανήγυρις. ἱκανὸς δὲ καὶ δίκας τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς δὲ ἐξόμνυσθαι, ταῖς δὲ παρεῖναι ἔχων ἐχῖνον ἐν τῷ προκολπῷ καὶ ὀρμαθοὺς γραμματιδίῳ ἐν ταῖς χερσίν. ^[5]

Char 6 9 οὐκ ἀποδοκιμάζει δὲ οὐδ' ἅμα πολλῶν ἀγοραίων στρατηγεῖν καὶ εὐθὺς τούτοις δανεῖζειν καὶ τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιοβόλια τῆς ἡμέρας πράττεσθαι καὶ ἐφοδεῦν τὰ μαγειρεῖα, τὰ ἰχθυοπώλια, τὰ ταριχοπώλια, καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. [Ἐργώδεις δὲ εἰσιν οἱ τὸ στόμα εὖλυτον ἔχοντες πρὸς λοιδορίαν καὶ φθεγγόμενοι μεγάλη τῇ φωνῇ, ὥς συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργαστήρια.

Char 6 10] ΛΑΛΙΑΣ Ζ' Ἡ δὲ λαλιά, εἴ τις αὐτὴν ὀρίζεσθαι βούλοιτο, εἶναι ἂν δόξειεν ἀκрасία τοῦ λόγου, ὃ δὲ λάλος τοιοῦτός τις, οἷος τῷ ἐντυγχάνοντι εἰπεῖν, ἂν ὅτιοῦν πρὸς αὐτὸν φθέγγηται, ὅτι οὐθὲν λέγει καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδεν καὶ, ἂν ἀκούῃ αὐτοῦ, μαθήσεται· καὶ μεταξύ δὲ ἀποκρinoμένη ἐπιβάλλειν εἴπας· Σὺ μὴ ἐπιλάθῃ, ὃ μέλλεις λέγειν, καὶ Εὖ γε, ὅτι με ὑπέμνησας, καὶ Τὸ λαλεῖν ὡς χρήσιμόν που, καὶ Ὁ παρέλιπον, καὶ Ταχύ γε συνηκας τὸ πρᾶγμα, καὶ Πάλαι σε παρετήρουν, εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐμοὶ κατενεχθήσῃ· καὶ ἑτέρας ἀρχὰς τοιαύτας πορίσασθαι, ὥστε μὴδὲ ἀναπνεῦσαι τὸν ἐντυγχάνοντα. ^[5]

Char 7 3 καὶ ὅταν γε τοὺς καθ' ἓνα ἀπογυμνώσῃ, δεινὸς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀθρόους [καὶ] συνεστηκότας πορευθῆναι καὶ φυγεῖν ποιῆσαι μεταξύ χρηματίζοντας. καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα δὲ καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιῶν κωλύειν τοὺς παῖδας προμανθάνειν· τοσαῦτα καὶ προσλαλεῖν τοῖς παιδοτρίβαις καὶ διδασκάλοις.

Char 7 5 καὶ τοὺς ἀπιέναι φάσκοντας δεινὸς προπέμψαι καὶ ἀποκαταστήσαι εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ πυθόμενος <τὰ ἀπὸ> τῆς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν, προσδιηγῆσασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντος τότε γενομένην τῶν ῥητόρων μάχην [καὶ τὴν Λακεδαιμονίοις ὑπὸ Λυσάνδρου], καὶ οὐς ποτε λόγους αὐτὸς εἴπας εὐδοκίμησεν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ κατὰ τῶν πληθῶν γε ἅμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν, ὥστε τοὺς ἀκούοντας ἥτοι ἐπιλαθέσθαι ἢ νυστάξαι ἢ μεταξύ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. ^[5]

Char 7 7 καὶ συνδικάζων δὲ κωλύσαι κρῖναι καὶ συνθεωρῶν θεάσασθαι καὶ συνδειπνῶν φαγεῖν λέγων, ὅτι χαλεπὸν τῷ λάλῳ ἐστὶ σιωπᾶν, καὶ ὥς ἐν ὑγρῷ ἐστὶν ἡ γλῶττα, καὶ ὅτι οὐκ ἂν σιωπήσειεν, οὐδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν εἶναι λαλίστερος. καὶ σκωπτόμενος ὑπομεῖναι καὶ ὑπὸ τῶν

αὐτοῦ παιδίων, ὅταν αὐτὸν ἤδη καθεύδῃ βουλόμενα κελεύῃ λέγειν· Τάτα, λαλεῖν τι ἡμῖν, ὅπως ἂν ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ.

Char 8 t ΛΟΓΟΠΟΙΙΑΣ Ἡ δὲ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων, ὧν
〈πιστεῦεσθαι〉 βούλεται ὁ λογοποιῶν, ὁ δὲ λογοποιὸς τοιοῦτός τις, οἷος ἀπαντήσας τῷ φίλῳ
εὐθύς καταβαλὼν τὸ ἥθος καὶ μειδιάσας ἐρωτῆσαι· Πόθεν σύ; καὶ Λέγεις τι; 〈τί〉 καὶ πῶς;
Ἔχεις περὶ τοῦδε εἰπεῖν καινόν; καὶ ὡς ἐπιβαλὼν ἐρωτᾷ· Μὴ λέγεται τι καινότερον; καὶ μὴν
ἀγαθὰ γέ ἐστι τὰ λεγόμενα.

Char 8 3 καὶ οὐκ ἔασας ἀποκρίνασθαι εἰπεῖν· Τί λέγεις; οὐθὲν ἀκήκοας; δοκῶ μοί σε εὐωχήσῃν καινῶν
λόγων. καὶ ἔστιν αὐτῷ ἡ στρατιώτης 〈τις〉 ἢ παῖς Ἀστείου τοῦ αὐλητοῦ ἢ Λύκων ὁ
ἐργολάβος παραγεγονώς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, οὗ φασιν ἀκηκοέναι· αἱ μὲν οὖν ἀναφοραὶ τῶν
λόγων τοιαῦταί εἰσιν αὐτοῦ, ὧν οὐθεὶς ἂν ἔχοι ἐπιλαβέσθαι.

Char 8 5 διηγεῖται δὲ τούτους φάσκων λέγειν, ὡς Πολυπέρχων καὶ ὁ βασιλεὺς μάχῃ νενίκηκε, καὶ
Κάσανδρος ἐζώγρηται. καὶ ἂν εἴπῃ τις αὐτῷ, Σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις; φήσει, τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι
γὰρ ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν λόγον ἐπεντείνειν, καὶ πάντας συμφωνεῖν, ταῦτα γὰρ λέγειν περὶ τῆς
μάχης, καὶ πολὺν τὸν ζῶμὸν γεγονέναι.

Char 8 7 εἶναι δ' ἑαυτῷ καὶ σημεῖον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν· ὁρᾷ γὰρ αὐτῶν πάντων
μεταβεβληκότα. λέγει δ', ὡς καὶ παρακήκοε παρὰ τούτοις κρυπτόμενόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἥδη
πέμπτην ἡμέραν ἦκοντα ἐκ Μακεδονίας, ὃς πάντα ταῦτα οἶδε. καὶ πάντα διεξιὼν πῶς οἶεσθε
πιθανῶς σχετλιάζει λέγων· Δυστυχὴς Κάσανδρος· ὦ ταλαίπωρος· ἐνθυμῇ τὸ τῆς τύχης; ἄλλ
〈ωσ〉 οὖν ἰσχυρὸς γενόμενος· καὶ Δεῖ δ' αὐτόν σε μόνον εἰδέναι.

Char 8 9 πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμηκε λέγων. [Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα, τί ποτε
βούλονται λογοποιοῦντες· οὐ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ 〈ἀ〉 λυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι.

Char 8 11 πολλάκις γὰρ αὐτῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς βαλανείοις περιστάσεις ποιούμενοι τὰ ἱμάτια
ἀποβεβλήκασιν, οἱ δ' 〈ἐν〉 τῇ στοᾷ πεζομαχίᾳ καὶ ναυμαχίᾳ νικῶντες ἐρήμους δίκας
ὠφλήκασιν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ πόλεις τῷ λόγῳ κατὰ κράτος αἰροῦντες παρεδειπνήθησαν.

Char 8 13 πάνυ δὲ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστὶ τὸ ἐπιτήδευμα. ποία γὰρ οὐ στοά, ποῖον δὲ ἐργαστήριον, ποῖον
δὲ μέρος τῆς ἀγορᾶς, 〈οὗ〉 οὐ διημερεύουσιν ἀπαυδᾷν ποιοῦντες τοὺς ἀκούοντας. οὕτως καὶ
καταπονοῦσι ταῖς ψευδολογίαις.

Char 8 14] ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑΣ Θ' Ἡ δὲ ἀναίσχυντία ἐστὶ μὲν, ὡς ὄρω λαβεῖν, καταφρόνησις δόξης αἰσχροῦ
ἐνεκα κέρδους, ὁ δὲ ἀναίσχυντος τοιοῦτος, οἷος πρῶτον μὲν ὄν ἀποστερεῖ πρὸς τοῦτον
ἀπελθὼν δανεῖζεσθαι, εἴτα .

Char 9 2 .. 〈καὶ〉 θύσας τοῖς θεοῖς αὐτὸς μὲν δειπνεῖν παρ' ἐτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἀλσὶ πάσας,
καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἀκόλουθον δοῦναι ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας καὶ ἄρτον καὶ
εἰπεῖν ἀκουόντων πάντων· Εὐωχοῦ, Τίβειε.

Char 9 4 καὶ ὀψωνῶν δὲ ὑπομιμνήσκειν τὸν κρεωπώλην, εἴ τι χρήσιμος αὐτῷ γέγονε, καὶ ἐστηκώς πρὸς
τῷ σταθμῷ μάλιστα μὲν κρέας, εἰ δὲ μή, ὅσοτον εἰς τὸν ζῶμὸν ἐμβαλεῖν, καὶ ἐὰν μὲν λάβῃ, εὖ
ἔχει, εἰ δὲ μή, ἀρπάσας ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον ἅμα γελῶν ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ξένοις δὲ
αὐτοῦ θέαν ἀγοράσας μὴ δοῦς τὸ μέρος θεωρεῖν, ἄγειν δὲ καὶ τοὺς 〈υἱεῖς〉 εἰς τὴν ὑστεραίαν
καὶ τὸν παιδαγωγόν.

Char 9 6 καὶ ὅσα ἐωνημένος ἄξιὰ τις φέρει, μεταδοῦναι κελεῦσαι καὶ αὐτῷ. καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν
οἰκίαν ἐλθὼν δανεῖζεσθαι κριθάς, ποτὲ 〈δὲ〉 ἄχυρα, καὶ ταῦτα 〈τούς〉 χρήσαντας
ἀναγκάσαι ἀποφέρειν πρὸς αὐτούς.

Char 9 8

δεινός δὲ καὶ πρὸς τὰ χαλκεῖα τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ προσελθὼν καὶ βάψας ἀρύταιναν βοῶντος τοῦ βαλανέως αὐτὸς αὐτοῦ καταχέασθαι καὶ εἰπεῖν, ὅτι λέλονται, ἀπιὼν <δὲ> ·Κακίζεις; οὐδεμία σοι χάρις. ΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑΣ Ι' Ἔστι δὲ ἡ μικρολογία φειδωλία τοῦ διαφόρου ὑπὲρ τὸν καιρόν, ὁ δὲ μικρολόγος τοιοῦτός τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιωβόλιον ἀπαιτεῖν <ἐλθὼν> ἐπὶ τὴν οἰκίαν.

- Char 10 3 καὶ ὁμοσιτῶν ἀριθμεῖν τὰς κύλικας, πόσας ἕκαστος πέπωκε, καὶ ἀπάρχεσθαι ἐλάχιστον τῇ Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνούντων. καὶ ὅσα μικροῦ τις πριάμενος λογίζεται, περιττὰ φάσκειν εἶναι.
- Char 10 5 καὶ οἰκέτου χύτραν ἔνην ἢ λοπάδα κατάξαντος εἰσπρᾶξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων. καὶ τῆς γυναικὸς ἐκβαλούσης τρίχαλκον οἷος μεταφέρειν τὰ σκεύη καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰς κιβωτοὺς καὶ διφᾶν τὰ καλύμματα.
- Char 10 7 καὶ ἐάν τι πωλῇ, τοσοῦτου ἀποδόσθαι, ὥστε μὴ λυσιτελεῖν τῷ πριαμένῳ. καὶ οὐκ ἂν ἔᾶσαι οὔτε συκοτραγῆσαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κήπου οὔτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ πορευθῆναι οὔτε ἐλάαν ἢ φοῖνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι.
- Char 10 9 καὶ τοὺς ὄρους δ' ἐπισκοπεῖσθαι ὁσημέραι εἰ διαμένουσιν οἱ αὐτοί. δεινός δὲ καὶ ὑπερημερίαν πρᾶξαι καὶ τόκον τόκου.
- Char 10 11 καὶ ἐστιῶν δημότας μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι. καὶ ὀψωνῶν μὴθὲν πριάμενος εἰσελθεῖν.
- Char 10 13 καὶ ἀπαγορεῦσαι τῇ γυναικὶ μῆτε ἄλλας χρηννύειν μῆτε ἐλλύχνιον μῆτε κύμινον μῆτε ὀρίγανον μῆτε ὀλὰς μῆτε στέμματα μῆτε θυηλήματα, ἀλλὰ λέγειν, ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλὰ ἐστὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ. [καὶ τὸ ὅλον δὲ τῶν μικρολόγων καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἔστιν ἰδεῖν εὐρωτιώσας καὶ τὰς κλεῖς ἰωμένας καὶ αὐτοὺς δὲ φοροῦντας ἐλάττω τῶν μηνῶν τὰ ἱμάτια καὶ ἐκ ληκυθίων μικρῶν πάνυ ἀλειφομένους καὶ ἐν χρῶ κειρομένους καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὑποδομένους καὶ πρὸς τοὺς γναφεῖς διατεινομένους, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν, ἵνα μὴ ῥυπαίνηται ταχύ. ^[5]
- Char 10 14] ΒΔΕΛΥΡΙΑΣ ΙΑ' Οὐ χαλεπὸν δέ ἐστι τὴν βδελυρίαν διορίσασθαι· ἔστι γὰρ παιδιὰ ἐπιφανῆς καὶ ἐπονείδιστος, ὁ δὲ βδελυρὸς τοιοῦτος, οἷος ἀπαντήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις ἀνασυράμενος δεῖξαι τὸ αἰδοῖον.
- Char 11 3 καὶ ἐν θεάτρῳ κροτεῖν, ὅταν οἱ ἄλλοι παύωνται, καὶ συρίττειν, οὓς ἡδέως θεωροῦσιν οἱ λοιποί· καὶ ὅταν σιωπήσῃ τὸ θέατρον, ἀνακύψας ἐρυγεῖν, ἵνα τοὺς καθημένους ποιήσῃ μεταστραφῆναι. καὶ πληθούσης τῆς ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρυα ἢ τὰ μύρτα ἢ τὰ ἀκρόδρυα ἐστηκώς τραγηματίζεσθαι, ἅμα τῷ πωλοῦντι προσλαλῶν· καὶ καλέσαι δὲ τῶν παρόντων ὀνομασί τινα, ᾧ μὴ συνήθης ἐστί· καὶ σπεύδοντας δὲ ποι ὁρῶν <περιμεῖναι κελεῦσαι> ·καὶ ἡττωμένῳ δὲ μεγάλῃν δίκην ἀπιόντι ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου προσελθεῖν καὶ συνησηθῆναι.
- Char 11 7 καὶ ὀψωνεῖν ἑαυτῷ καὶ αὐλητρίδα μισθοῦσθαι καὶ δεικνύειν δὲ τοῖς ἀπαντῶσι τὰ ὀψωνημένα καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταῦτα· καὶ διηγείσθαι προσστάς πρὸς κουρεῖον ἢ μυροπώλιον, ὅτι μεθύσκεσθαι μέλλει.
- Char 12 t ΑΚΑΙΡΙΑΣ ΙΒ' Ἡ μὲν οὖν ἀκαιρία ἐστὶν ἐπίτευξις <χρόνου> λυποῦσα τοὺς ἐντυγχάνοντας, ὁ δὲ ἄκαιρος τοιοῦτός τις, οἷος ἀσχολουμένῳ προσελθὼν ἀνακοινοῦσθαι.
- Char 12 3 καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην κωμάζειν πυρέττουςαν. καὶ δίκην ὠφληκότα ἐγγύης προσελθὼν κελεῦσαι αὐτὸν ἀναδέξασθαι.
- Char 12 5 καὶ μαρτυρήσων παρεῖναι τοῦ πράγματος ἤδη κεκριμένου. καὶ κεκλημένος εἰς γάμους τοῦ γυναικεῖου γένους κατηγορεῖν.
- Char 12 7 καὶ ἐκ μακρᾶς ὁδοῦ ἤκοντα ἄρτι παρακαλεῖν εἰς περίπατον. δεινός δὲ καὶ προσάγειν ὠνητὴν πλείω διδόντα ἤδη πεπρακότι.

- Char 12 9 καὶ ἀκηκοότας καὶ μεμαθηκότας ἀνίστασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων. καὶ προθύμως δὲ ἐπιμεληθῆναι, ἃ μὴ βούλεται τις γενέσθαι, αἰσχύνεται δὲ ἀπείπασθαι.
- Char 12 11 καὶ θύοντας καὶ ἀναλίσκοντας ἤκειν τόκον ἀπαιτήσων. καὶ μαστιγούμενου οἰκέτου παρεστῶς διηγεῖσθαι, ὅτι καὶ αὐτοῦ ποτε παῖς οὕτως πληγὰς λαβὼν ἀπήγξατο.
- Char 12 13 καὶ παρὼν διαίτη συγκρούειν, ἀμφοτέρων βουλομένων διαλύεσθαι. καὶ ὀρχησόμενος ἄψασθαι ἐτέρου μηδέπω μεθύοντος.
- Char 13 t ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ ΙΓ' Ἀμέλει <ή> περιεργία δόξει εἶναι προσποιήσις τις λόγων καὶ πράξεων μετὰ εὐνοίας, ὁ δὲ περιέργος τοιοῦτός τις, <οἶος> ἐπαγγέλλεσθαι ἀναστάς, ἃ μὴ δυνήσεται.
- Char 13 3 καὶ ὁμολογούμενου τοῦ πράγματος δικαίου εἶναι ἐντείνας ἐλεγχθῆναι. καὶ πλείω δὲ ἐπαναγκάσαι τὸν παῖδα κεράσαι, ἢ ὅσα δύνανται οἱ παρόντες ἐκπιεῖν.
- Char 13 5 καὶ διείργειν τοὺς μαχομένους, καὶ οὓς οὐ γινώσκει. καὶ ἀτραποῦ ἡγήσασθαι, εἴτα μὴ δύνασθαι εὐρεῖν, οὗ πορεύεται.
- Char 13 7 καὶ τὸν στρατηγὸν προσελθὼν ἐρωτῆσαι, πότε μέλλει παρατάττεσθαι, καὶ τί μετὰ τὴν αὔριον παραγγελεῖ. καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ εἰπεῖν, ὅτι ἡ μήτηρ ἤδη καθεύδει ἐν τῷ δωματίῳ.
- Char 13 9 καὶ ἀπαγορεύοντος τοῦ ἱατροῦ, ὅπως μὴ δώσει οἶνον τῷ μαλακιζομένῳ, φήσας βούλεσθαι διάπειραν λαμβάνειν, εὖ ποτίσαι τὸν κακῶς ἔχοντα. καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνημα τοῦ τε ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς τοῦνομα καὶ ποδαπὴ ἐστί, καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν.
- Char 13 11 καὶ ὁμνῦναι μέλλων εἰπεῖν πρὸς τοὺς περιεστηκότας, ὅτι Καὶ πρότερον πολλάκις ὁμώμοκα. ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑΣ ΙΔ' Ἔστι δὲ ἡ ἀναισθησία, ὡς ὄρω εἰπεῖν, βραδυτῆς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν, ὁ δὲ ἀναισθητος τοιοῦτός τις, οἷος λογισάμενος ταῖς ψήφοις καὶ κεφάλαιον ποιήσας ἐρωτᾷ τὸν παρακαθήμενον· Τί γίνεται; καὶ δίκην φεύγων καὶ ταύτην εἰσιέναι μέλλων ἐπιλαθόμενος εἰς ἄγρὸν πορεύεσθαι.
- Char 14 4 καὶ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ μόνος καταλείπεσθαι καθεύδων. καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ τῆς νυκτὸς ἐπὶ θάκου ἀνιστάμενος <ἀποπλανώμενος> ὑπὸ κυνὸς τῆς τοῦ γείτονος δηχθῆναι.
- Char 14 6 καὶ λαβὼν <τι> καὶ ἀποθεῖς αὐτός, τοῦτο ζητεῖν καὶ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν. καὶ ἀπαγγέλλοντος αὐτῷ, ὅτι τετελεύτηκέ τις αὐτοῦ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται, σκυθρωπάσας καὶ δακρύσας εἰπεῖν· Ἀγαθὴ τύχη.
- Char 14 8 δεινὸς δὲ καὶ ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον μάρτυρας παραλαβεῖν. καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδί, ὅτι σικύους οὐκ ἠγόρασεν.
- Char 14 10 καὶ τὰ παιδιά ἑαυτοῖς παλαίειν ἀναγκάζων καὶ τροχάζειν [καί] εἰς κόπους ἐμβάλλειν. καὶ ἐν ἄγρῳ αὐτὸς φακῆν ἔψων δις ἄλλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν ἄβρωτον ποιῆσαι.
- Char 14 12 καὶ ὕοντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν· ἡδύ γε τῶν ἄστρων νομίζει, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι πίσεως καὶ λέγοντός τινος· Πόσους οἶει κατὰ τὰς Ἱερὰς πύλας ἐξηνηνέχθαι νεκρούς; πρὸς τοῦτον εἰπεῖν· Ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιτο.
- Char 15 t ΑΥΘΑΔΕΙΑΣ ΙΕ' Ἡ δὲ αὐθάδεια ἐστὶν ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις, ὁ δὲ αὐθάδης τοιοῦτός τις, οἷος ἐρωτηθεὶς· Ὁ δεῖνα ποῦ ἐστίν; εἰπεῖν· Πράγματά μοι μὴ παρέχε.
- Char 15 3 καὶ προσαγορευθεὶς μὴ ἀντιπροσειπεῖν. <καί> πωλὼν τι μὴ λέγειν τοῖς ὠνούμενοις, πόσου ἂν ἀποδοῖτο, ἀλλ' ἐρωτᾷν· Τί εὕρισκει; καὶ τοῖς τιμῶσι καὶ πέμπουσιν εἰς τὰς ἐορτὰς εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο διδόμενα <τὰ ἀποδιδόμενα> .
- Char 15 6

καὶ οὐκ ἔχειν συγγνώμην οὔτε τῷ ῥυπώσαντι αὐτὸν ἀκουσίως οὔτε τῷ ὥσαντι οὔτε τῷ ἐμβάντι. καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν εἰπών, ὅτι οὐκ ἂν δοίῃ, ὕστερον ἢ κειν φέρων καὶ λέγειν, ὅτι ἀπόλλυσι καὶ τοῦτο τὸ ἀργύριον.

Char 15 8 καὶ προσπαίσας ἐν τῇ ὁδῷ δεινὸς καταράσασθαι τῷ λίθῳ. καὶ ἀναμεῖναι οὐκ ἂν ὑπομεῖναι πολὺν χρόνον οὐθένα.

Char 15 10 καὶ οὔτε ἄσαι οὔτε ῥῆσιν εἰπεῖν οὔτε ὀρχήσασθαι ἂν ἐθελήσειεν· δεινὸς δὲ καὶ τοῖς θεοῖς μὴ ἐπεύχεσθαι.

Char 16 t ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ Ις' Ἀμέλει ἡ δεισιδαιμονία δόξειεν <ἂν> εἶναι δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον, ὃ δὲ δεισιδαίμων τοιοῦτός τις, οἷος ἐπιτυχὼν ἐκφορᾷ ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας καὶ περιρρανάμενος ἀπὸ ἱεροῦ δάφνην εἰς τὸ στόμα λαβὼν οὕτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν.

Char 16 3 καὶ τὴν ὁδὸν ἐὰν ὑπερδράμῃ γαλῇ, μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλλῃ. καὶ ἐὰν ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐὰν παρείαν, Σαβάζιον καλεῖν, ἐὰν δὲ ἱερόν, ἐνταῦθα ἡρῶον εὐθὺς ἰδρύσασθαι.

Char 16 5 καὶ τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παριῶν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν καὶ ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ἐὰν μὺς θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾷν, τί χρὴ ποιεῖν, καὶ ἐὰν ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἐπιρράψαι, μὴ προσέχειν τούτοις, ἀλλ' ἀποτραπεῖς ἐκθύσασθαι.

Char 16 7 καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθᾶραι δεινὸς Ἐκάτης φάσκων ἐπαγωγὴν γεγενῆσθαι. κἂν γλαῦκες βαδίζοντος αὐτοῦ ταράττωνται, [καί] εἶπας Ἀθηνᾶ κρεῖττων, παρελθεῖν οὕτω.

Char 16 9 καὶ οὔτε ἐπιβῆναι μνήματι οὔτ' ἐπὶ νεκρὸν οὔτ' ἐπὶ λεχῶ ἐλθεῖν ἐθελήσαι, ἀλλὰ τὸ μὴ μιαίνεσθαι συμφέρον αὐτῷ φῆσαι εἶναι. καὶ ταῖς τετράσι δὲ καὶ ἐβδόμῃς προστάξας οἶνον ἔψειν τοῖς ἔνδον, ἐξελθὼν ἀγοράσαι μυρσίνας, λιβανωτόν, πόπανα καὶ εἰσελθὼν εἴσω στεφανοῦν τοὺς Ἑρμᾶς, ἀφρονεῖν ὅλην τὴν ἡμέραν.

Char 16 11 καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάντις, πρὸς τοὺς ὀρνιθοσκόπους, ἐρωτήσων, τίني θεῶν—ἢ θεᾶ—προσεύχεσθαι δεῖ. καὶ τελεσθισόμενος πρὸς τοὺς Ὀρφεοτελεστάς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικός—ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ ἢ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης—καὶ τῶν παιδίων.

Char 16 12 καὶ τῶν περιρραينوμένων ἐπὶ θαλάττης ἐπιμελῶς δόξειεν ἂν εἶναι. κἂν ποτε ἐπίδῃ σκορόδῳ ἐστεμμένον τῶν ἐπὶ ταῖς τριόδοις, ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι καὶ ἱερείας καλέσας σκύλλῃ ἢ σκύλακι κελεῦσαι αὐτὸν περικαθᾶραι.

Char 16 14 μαινόμενον δὲ ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον φρίξας εἰς κόλπον πτύσαι. ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑΣ ΙΖ' Ἔστι δὲ ἡ μεμψιμοιρία ἐπιτίμησις παρὰ τὸ προσῆκον τῶν δεδομένων, ὃ δὲ μεμψίμοιρος τοιόσδε τις, οἷος ἀποστείλαντος μερίδα τοῦ φίλου εἰπεῖν πρὸς τὸν φέροντα· Ἐφθόνησάς μοι τοῦ ζωμοῦ καὶ τοῦ οἰναρίου οὐκ ἐπὶ δεῖπνον καλέσας.

Char 17 3 καὶ ὑπὸ τῆς ἐταίρας καταφιλούμενος εἰπεῖν· Θαυμάζω, εἰ σὺ καὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς οὕτω με φιλεῖς. καὶ τῷ Διὶ ἀγανακτεῖν, οὐ διότι ὕει, ἀλλὰ διότι ὕστερον.

Char 17 5 καὶ εὐρὼν ἐν τῇ ὁδῷ βαλλάντιόν τι εἰπεῖν· Ἀλλ' οὐ θησαυρὸν εὔρηκα οὐδέποτε. καὶ πριάμενος ἀνδράποδον ἄξιον καὶ πολλὰ δεηθεὶς τοῦ πωλοῦντος Θαυμάζω, εἰπεῖν, ὃ τι ὑγιὲς οὕτω ἄξιον ἐώνημαι.

Char 17 7 καὶ πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον, ὅτι Υἱός σοι γέγονεν, εἰπεῖν, ὅτι Ἄν προσθῇς καὶ τῆς οὐσίας τὸ ἥμισυ ἄπεστιν, ἀληθῇ ἐρεῖς. καὶ δίκην νικήσας καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων.

Char 17 9

καὶ ἐράνου εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων καὶ φήσαντός τινος Ἰλαρὸς ἴσθι, Καὶ πῶς; εἰπεῖν, Ὅτι δεῖ τἀργύριον ἀποδοῦναι ἐκάστῳ καὶ χωρὶς τούτων χάριν ὀφείλιν ὡς εὐεργετημένον; ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΙΗ' Ἔστιν ἀμέλει <ή> ἀπιστία ὑπόληψις τις ἀδικίας κατὰ πάντων, ὁ δὲ ἄπιστος τοιοῦτός τις, οἷος ἀποστείλας τὸν παῖδα ὀψωνήσοντα ἕτερον παῖδα πέμπειν τὸν πευσόμενον, πόσου ἐπρίατο.

Char 18 3 καὶ φέρειν αὐτὸς τὸ ἀργύριον καὶ κατὰ στάδιον καθίζων ἀριθμεῖν, πόσον ἐστί. καὶ τὴν γυναῖκα τὴν αὐτοῦ ἐρωτᾶν κατακείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτόν, καὶ εἰ σεσήμανται τὸ κυλιούχιον, καὶ εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐμβέβληται, καὶ ἂν ἐκείνη φῇ, μηδὲν ἦττον αὐτὸς ἀναστὰς γυμνὸς ἐκ τῶν στρωμάτων καὶ ἀνυπόδητος τὸν λύχνον ἄψας ταῦτα πάντα περιδραμῶν ἐπισκέψασθαι καὶ οὕτω μόλις ὕπνου τυγχάνειν. ^[5]

Char 18 5 καὶ τοὺς ὀφείλοντας αὐτῷ ἀργύριον μετὰ μαρτύρων ἀπαιτεῖν τοὺς τόκους, ὅπως μὴ δύναιντο ἔξαρνοι γενέσθαι. καὶ τὸ ἱμάτιον δὲ ἐκδοῦναι δεινὸς οὐχ ὅς βέλτιστα ἐργάσεται, ἀλλ' ὅταν ᾗ ἄξιος ἐγγυητὴς τοῦ κναφέως.

Char 18 7 καὶ ὅταν ἦκη τις αἰτησόμενος ἐκπώματα, μάλιστα μὲν μὴ δοῦναι, ἂν δ' ἄρα τις οἰκεῖος ᾗ καὶ ἀναγκαῖος, μόνον οὐ πυρώσας καὶ στήσας καὶ σχεδὸν ἐγγυητὴν λαβὼν χρῆσαι. καὶ τὸν παῖδα δὲ ἀκολουθοῦντα κελεύειν αὐτοῦ ὀπισθεν μὴ βαδίζειν, ἀλλ' ἔμπροσθεν, ἵνα φυλάττῃ αὐτόν, μὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποδράσῃ.

Char 18 9 καὶ τοῖς εἰληφόσι τι παρ' αὐτοῦ καὶ λέγουσι· Πόσου, κατάθου, οὐ γὰρ σχολάζω πω, <εἰπεῖν> · Πέμπειν μηδὲν πραγματεύου· ἐγὼ γάρ, <ἔως> ἂν σὺ σχολάσῃς, συνακολουθήσω. ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ ΙΘ' Ἔστι δὲ ἡ δυσχέρεια ἀθεραπευσία σώματος λύπης παρασκευαστική, ὁ δὲ δυσχερὴς τοιοῦτός τις, οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν καὶ τοὺς ὄνυχας μεγάλους περιπατεῖν καὶ φῆσαι ταῦτα εἶναι αὐτῷ συγγενικὰ ἀρρωστήματα· ἔχειν γὰρ αὐτόν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν πάππον, καὶ οὐκ εἶναι ῥάδιον αὐτῶν εἰς τὸ γένος ὑποβάλλεσθαι.

Char 19 3 ἀμέλει δὲ δεινὸς καὶ ἔλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις καὶ προσπταίσματα ἐν τοῖς δακτύλοις καὶ μὴ θεραπεῦσαι ἀλλ' ἐᾶσαι θηριωθῆναι· καὶ τὰς μασχάλας δὲ θηριώδεις καὶ δασείας ἔχειν ἄχρι ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν καὶ τοὺς ὀδόντας μέλανας καὶ ἐσθιομένους ὥστε δυσέντευκτος εἶναι καὶ ἀηδής. καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐσθίων ἀπομύττεσθαι· θύων ἅμ' ἀδαξᾶσθαι· προσλαλῶν ἀπορρίπτειν ἀπὸ τοῦ στόματος· ἅμα πίων προσερυγγάνειν. ^[5]

Char 19 5 ἐν ἀνίπτοις τοῖς στρώμασι μετὰ τῆς γυναικὸς [αὐτοῦ] κοιμᾶσθαι. ἐλαίῳ σαπρῷ ἐν βαλανείῳ χρώμενος σφύζεσθαι.

Char 19 7 καὶ χιτωνίσκον παχὺν καὶ ἱμάτιον σφόδρα λεπτὸν καὶ κηλίδων μεστὸν ἀναβαλλόμενος εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν. καὶ εἰς ὀρνιθοσκόπου τῆς μητρὸς ἐξελθούσης βλασφημῆσαι.

Char 19 9 καὶ εὐχομένων καὶ σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον καὶ γελάσαι ὡς τεράστιόν τι πεποιηκώς· καὶ αὐλούμενος δὲ κροτῆσαι ταῖς χερσὶ μόνος τῶν ἄλλων καὶ συντερετίζειν καὶ ἐπιτιμᾶν τῇ αὐλητρίδι, τί οὕτω ταχὺ ἐπαύσατο· καὶ ἀποπτύσαι δὲ βουλόμενος, ὑπὲρ τῆς τραπέζης προσπτύσαι τῷ οἰνοχόῳ.

Char 20 t ΑΗΔΙΑΣ Κ' Ἔστι δὲ ἡ ἀηδία, ὡς ὄρω περιλαβεῖν, ἔντευξις λύπης ποιητικὴ ἄνευ βλάβης, ὁ δὲ ἀηδὴς τοιοῦτός τις, οἷος ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντα εἰσελθόν, ἵνα αὐτῷ λαλῇ.

Char 20 3 καὶ ἀνάγεσθαι δὴ μέλλοντας κωλύειν. καὶ προσελθόντων δεῖσθαι ἐπισχεῖν, ἕως ἂν περιπατήσῃ.

Char 20 5 καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος, μασώμενος σιτίζειν αὐτὸς καὶ ὑποκορίζεσθαι ποπύζων καὶ πανουργημάτων τοῦ πάππου καλῶν. καὶ ἐσθίων δὲ ἅμα διηγεῖσθαι, ὡς ἐλλέβορον πίων ἄνω καὶ κάτω καθαρθεῖη καὶ ζωμοῦ τοῦ παρακειμένου ἐν τοῖς ὑποχωρήμασιν αὐτῷ μελαντέρα <εῖη> ἢ χολή.

- Char 20 7 καὶ ἐρωτῆσαι δὲ δεινὸς ἐναντίον τῶν οἰκείων· Εἴπ', ὦ μάμμη, ὅτ' ὥδινες καὶ ἔτικτές με, τίς ἡμέρα; καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ λέγειν, ὡς ἡδύς ἐστι καὶ <ἀηδής> , ἀμφοτέρω δὲ οὐκ ἔχοντα οὐ ῥάδιον ἄνθρωπον λαβεῖν, καὶ ὅτι ψυχρὸν ὕδωρ ἐστὶ παρ' αὐτῷ λακκαῖον, καὶ ὡς κῆπος λάχανα πολλὰ ἔχων καὶ ἀπαλὰ [ὥστε εἶναι ψυχρὸν] καὶ μάγειρος εὖ τὸ ὄψον σκευάζων, καὶ ὅτι ἡ οἰκία αὐτοῦ πανδοκεῖόν ἐστι—μεστὴ γὰρ ἀεὶ—καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ εἶναι τὸν τετρημένον πίθον· εὖ ποιῶν γὰρ αὐτοὺς οὐ δύνασθαι ἐμπλῆσαι. ^[5]
- Char 20 10 καὶ ξενίζων δὲ δεῖξαι τὸν παράσιτον αὐτοῦ ποῖός τις ἐστὶ τῷ συνδειπνοῦντι· καὶ παρακαλῶν δὲ ἐπὶ τοῦ ποτηρίου εἰπεῖν, ὅτι τὸ τέρψον τοὺς παρόντας παρεσκεύασται, καὶ ὅτι αὐτήν, ἐὰν κελεύσωσιν, ὁ παῖς μέτεισι παρὰ τοῦ πορνοβοσκοῦ ἤδη, ὅπως πάντες ὑπ' αὐτῆς αὐλώμεθα καὶ εὐφραινώμεθα. ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ ΚΑ' Ἡ δὲ μικροφιλοτιμία δόξει εἶναι ὄρεξις τιμῆς ἀνελεύθερος, ὁ δὲ μικροφιλότιμος τοιοῦτός τις, οἷος σπουδάσαι ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακεῖμενος δειπνῆσαι. ^[5]
- Char 21 3 καὶ τὸν υἱὸν ἀποκεῖραι ἀπαγαγὼν εἰς Δελφούς, καὶ ἐπιμεληθῆναι δέ, ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλουθος Αἰθίοψ ἔσται.
- Char 21 5 καὶ ἀποδιδούς μνᾶν ἀργυρίου καινὸν ποιῆσαι ἀποδοῦναι. καὶ κολοῖω δὲ ἔνδον τρεφομένῳ δεινὸς κλιμάκιον πρίασθαι καὶ ἀσπίδιον χαλκοῦν ποιῆσαι, ὃ ἔχων ἐπὶ τοῦ κλιμακίου ὁ κολοῖος πηδήσεται.
- Char 21 7 καὶ βοῦν θύσας τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπατταλεῦσαι στέμμασι μεγάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν, ὅτι βοῦν ἔθυσσε. καὶ πομπεύσας δὲ μετὰ τῶν ἱππέων τὰ μὲν ἄλλα πάντα δοῦναι τῷ παιδὶ ἀπενεγκεῖν οἶκαδε, ἀναβαλλόμενος δὲ θοιμάτιον ἐν τοῖς μύωψι κατὰ τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν.
- Char 21 9 καὶ κυναρίου δὲ Μελιταίου τελευτήσαντος αὐτῷ, μνήμα ποιῆσαι καὶ στηλίδιον, ποιήσας ἐπιγράψαι· Κλάδος Μελιταῖος. καὶ ἀναθεῖς δακτυλίδιον χαλκοῦν ἐν τῷ Ἀσκληπιεῖω τοῦτο ἐκτρίβειν, στεφανοῦν, ἀλείφειν ὁσημέραι.
- Char 21 11 ἀμέλει δὲ καὶ διοικήσασθαι παρὰ τῶν συμπρυτάνεων, ὅπως ἀπαγγεῖλη τῷ δήμῳ τὰ ἱερά, καὶ παρεσκευασμένος λαμπρὸν ἱμάτιον καὶ ἐστεφανωμένος παρελθὼν εἰπεῖν· ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐθύομεν οἱ πρυτάνεις τὰ ἱερά τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν, τὰ γαλάξια, καὶ τὰ ἱερά καλά, καὶ ὑμεῖς δέχεσθε τὰ ἀγαθὰ. καὶ ταῦτα ἀπαγγείλας ἀπὼν διηγῆσασθαι οἶκαδε τῇ ἑαυτοῦ γυναικί, ὡς καθ' ὑπερβολὴν εὐημέρει. ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΒ' Ἡ δὲ ἀνελευθερία ἐστὶν ἀπουσία τις φιλοτιμίας δαπάνην ἐχούσης, ὁ δὲ ἀνελεύθερος τοιοῦτός τις, οἷος νικήσας τραγωδοῖς ταινίαν ἀναθεῖναι ξυλίνην τῷ Διονύσῳ ἐπιγράψας μόνον αὐτοῦ τὸ ὄνομα. ^[5]
- Char 22 3 καὶ ἐπιδόσεων γινομένων ἐκ τοῦ δήμου, ἀναστὰς σιωπῇ ἐκ τοῦ μέσου ἀπελθεῖν. καὶ ἐκδιδούς αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ μὲν ἱερείου πλὴν τῶν ἱερέων τὰ κρέα ἀποδόσθαι, τοὺς δὲ διακονοῦντας ἐν τοῖς γάμοις οἰκοσίτους μισθώσασθαι.
- Char 22 5 καὶ τριηραρχῶν τὰ τοῦ κυβερνήτου στρώματα αὐτῷ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὑποστορέννυσθαι, τὰ δὲ αὐτοῦ ἀποτιθέναι. καὶ τὰ παιδιά δὲ δεινὸς μὴ πέμψαι εἰς διδασκάλου, ὅταν ἦ [τοῦ ἀποτιθέναι καὶ τὰ παιδιά] Μουσεῖα, ἀλλὰ φῆσαι κακῶς ἔχειν, ἵνα μὴ συμβάλωνται.
- Char 22 7 καὶ ἐξ ἀγορᾶς δὲ ὀψωνήσας τὰ κρέα αὐτὸς φέρειν καὶ τὰ λάχανα ἐν τῷ προκολπίῳ. καὶ ἔνδον μένειν, ὅταν ἐκδῷ θοιμάτιον ἐκπλῦναι.
- Char 22 9 καὶ φίλου ἔρανον συλλέγοντος καὶ διειλεγμένου αὐτῷ, προσιόντα προῖδόμενος ἀποκάμψας ἐκ τῆς ὁδοῦ τὴν κύκλῳ οἶκαδε πορευθῆναι. καὶ τῇ γυναικὶ δὲ τῇ ἑαυτοῦ προῖκα <πολλήν> εἰσενεγκάμενη μὴ πρίασθαι θεράπαιναν, ἀλλὰ μισθοῦσθαι εἰς τὰς ἐξόδους ἐκ τῆς γυναικείας παιδίον τὸ συνακολουθῆσον.

- Char 22 11 καὶ τὰ ὑποδήματα παλιμπήξει κεκαττυμένα φορεῖν καὶ λέγειν, ὅτι Κέρατος οὐδὲν διαφέρει. καὶ ἀναστὰς τὴν οἰκίαν καλλῦναι καὶ τὰς κλῖνας ἐκκορίσαι.
- Char 22 13 καὶ καθεζόμενος παραστρέψαι τὸν τρίβωνα, ὃν αὐτὸν φορεῖ. ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΣ ΚΓ' Ἀμέλει δὲ ἡ ἀλαζονεΐα δόξει εἶναι προσποιήσις τις ἀγαθῶν οὐκ ὄντων, ὁ δὲ ἀλαζὼν τοιοῦτός τις, οἷος ἐν τῷ διαζεύγματι ἐσθικῶς διηγεῖσθαι ξένοις, ὡς πολλὰ χρήματα αὐτῷ ἐστὶν ἐν τῇ θαλάττῃ· καὶ περὶ τῆς ἐργασίας τῆς δανειστικῆς διεξιέναι, ἡλική, καὶ αὐτὸς ὅσα εἴληφε καὶ ἀπολώλεκε· καὶ ἅμα ταῦτα πλεθρίζων πέμπειν τὸ παιδάριον εἰς τὴν τράπεζαν, δραχμῆς αὐτῷ κειμένης. ^[5]
- Char 23 3 καὶ συνοδοιπόρου δὲ ἀπολαῦσαι ἐν τῇ ὁδῷ δεινὸς λέγων, ὡς μετ' Ἀλεξάνδρου ἐστρατεύσατο, καὶ ὡς αὐτῷ εἶχε, καὶ ὅσα λιθοκόλλητα ποτήρια ἐκόμισε· καὶ περὶ τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀμφισβητῆσαι· καὶ ταῦτα ψοφῆσαι, οὐδαμοῦ ἐκ τῆς πόλεως ἀποδεδημηκῶς. καὶ γράμματα δὲ εἰπεῖν, ὡς πάρεστι παρ' Ἀντιπάτρου τριττὰ δὴ λέγοντα παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν· καὶ διδομένης αὐτῷ ἐξαγωγῆς ξύλων ἀτελοῦς ὅτι ἀπείρηται, ὅπως μὴδ' ὑφ' ἐνὸς συκοφαντηθῇ, Περαιτέρω φιλοσοφεῖν προσῆκε τοῖς Μακεδόσι· καὶ ἐν τῇ σιτοδείᾳ δὲ ὡς πλείω ἢ πέντε τάλαντα αὐτῷ γένοιτο τὰ ἀναλώματα διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν, ἀνανεῦν γὰρ οὐ δύνασθαι. ^[5]
- Char 23 6 καὶ ἀγνῶτων δὲ παρακαθημένων κελεῦσαι θεῖναι τὰς ψήφους ἓνα αὐτῶν καὶ ποσῶν κατὰ χιλίας καὶ κατὰ μίαν καὶ προστιθεῖς πιθανὰ ἐκάστοις τούτων ὀνόματα ποιῆσαι καὶ δέκα τάλαντα· καὶ τοῦτο φῆσαι εἰσηνηνοχέειν εἰς ἐράνους αὐτῶν· καὶ τὰς τριηραρχίας εἰπεῖν, ὅτι οὐ τίθησιν, οὐδὲ τὰς λειτουργίας, ὅσας λειτούργηκε. καὶ προσελθὼν δ' εἰς τοὺς ἵππους τοὺς ἀγαθοὺς τοῖς πωλοῦσι προσποιήσασθαι ὦντηιᾶν. ^[5]
- Char 23 8 καὶ ἐπὶ τὰς κλῖνας ἐλθὼν ἱματισμὸν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα καὶ τῷ παιδὶ μάχεσθαι, ὅτι τὸ χρυσίον οὐκ ἔχων αὐτῷ ἀκολουθεῖ. καὶ ἐν μισθῷ τὴν οἰκίαν οἰκῶν φῆσαι ταύτην εἶναι τὴν πατρῶαν πρὸς τὸν μὴ εἰδότα, καὶ διότι μέλλει πωλεῖν αὐτὴν διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι αὐτῷ πρὸς τὰς ξενοδοχίας.
- Char 24 t ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ ΚΔ' Ἔστι δὲ ἡ ὑπερηφανία καταφρόνησις τις πλὴν αὐτοῦ τῶν ἄλλων, ὁ δὲ ὑπερήφανος τοιόσδε τις, οἷος τῷ σπεύδοντι ἀπὸ δείπνου ἐντεύξεσθαι φάσκειν ἐν τῷ περιπατεῖν.
- Char 24 3 καὶ εὖ ποιήσας μεμνησθαι φάσκειν. καὶ βαδίζων [ἐν ταῖς ὁδοῖς] τὰς διαίτας κρίνειν [ἐν] τοῖς ἐπιτρέψασι.
- Char 24 5 καὶ χειροτονούμενος ἐξόμνυσθαι τὰς ἀρχάς, οὐ φάσκων σχολάζειν. καὶ προσελθεῖν πρότερος οὐδενὶ θελήσαι.
- Char 24 7 καὶ τοὺς πωλοῦντάς τι ἢ μεμισθωμένους δεινὸς κελεῦσαι ἥκειν πρὸς αὐτὸν ἅμ' ἡμέρᾳ. καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι, κάτω κεκυφώς, ὅταν δὲ αὐτῷ δόξη, ἄνω πάλιν.
- Char 24 9 καὶ ἐστιῶν τοὺς φίλους αὐτὸς μὴ συνδειπνεῖν, ἀλλὰ τῶν ὑφ' αὐτόν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι. καὶ προαποστέλλειν δὲ, ἐπὰν πορεύηται, τὸν ἐροῦντα, ὅτι προσέρχεται.
- Char 24 11 καὶ οὔτε ἐπ' ἀλειφόμενον αὐτὸν οὔτε λουόμενον οὔτε ἐσθίοντα ἔἶσαι ἢ εἰσελθεῖν. ἀμέλει δὲ καὶ λογιζόμενος πρὸς τινα τῷ παιδὶ συντάξαι τὰς ψήφους διωθεῖν καὶ κεφάλαιον ποιήσαντι γράψαι αὐτῷ εἰς λόγον.
- Char 24 13 καὶ ἐπιστέλλων μὴ γράφειν, ὅτι Χαρίζοιο ἂν μοι, ἀλλ' ὅτι Βούλομαι γενέσθαι, καὶ Ἀπέσταλκα πρὸς σέ ληψόμενος, καὶ Ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται, καὶ Τὴν ταχίστην. ΔΕΙΛΙΑΣ ΚΕ' Ἀμέλει δὲ ἡ δειλία δόξειεν ἂν εἶναι ὑπειξίς τις ψυχῆς ἐκ φόβου, ὁ δὲ δειλὸς τοιοῦτός τις, οἷος πλέων τὰς ἄκρας φάσκειν ἡμιολίας εἶναι· καὶ κλυδωνίου γενομένου ἐρωτᾶν, εἴ τις μὴ μεμύηται τῶν

πλεόντων· καὶ τοῦ κυβερνήτου ἀνακύπτων μὲν πυνθάνεσθαι, εἰ μεσοπορεῖ καὶ τί αὐτῷ δοκεῖ τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ πρὸς τὸν παρακαθήμενον λέγειν, ὅτι φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου τινός· καὶ ἐκδὺς διδόναι τῷ παιδί τὸν χιτωνίσκον· καὶ δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσάγειν αὐτόν. ^[5]

Char 25 3 καὶ στρατευόμενος δὲ <τοῦ> πεζοῦ ἐκβοηθοῦντος <οἴος> τε προσκαλεῖν πάντας κελεύων πρὸς αὐτὸν καταστάντας πρῶτον περιδεῖν, καὶ λέγειν, ὡς ἔργον διαγνῶναί ἐστι, πότεροί εἰσιν οἱ πολέμιοι. καὶ ἀκούων κραυγῆς καὶ ὀρῶν πίπτοντας εἰπεῖν πρὸς τοὺς παρεστηκότας, ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς σπουδῆς ἐπελάθετο, τρέχειν ἐπὶ τὴν σκηνήν, τὸν παῖδα ἐκπέμψας κελεύειν προσκοπεῖσθαι, ποῦ εἰσιν οἱ πολέμιοι, ἀποκρύψαι αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἴτα διατρίβειν πολὺν χρόνον ὡς ζητῶν. ^[5]

Char 25 5 καὶ ἐν τῇ σκηνῇ ὀρῶν τραυματίαν τινὰ προσφερόμενον τῶν φίλων προσδραμῶν καὶ θαρρεῖν κελεύσας ὑπολαβὼν φέρειν. καὶ τοῦτον θεραπεύειν καὶ περισπογγίζειν καὶ παρακαθήμενος ἀπὸ τοῦ ἔλκους τὰς μυίας σοβεῖν καὶ πᾶν μᾶλλον ἢ μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις. καὶ τοῦ σαλπιστοῦ δὲ τὸ πολεμικὸν σημήναντος καθήμενος ἐν τῇ σκηνῇ <εἰπεῖν> · Ὑπαγ' ἐς κόρακας· οὐκ ἔασει τὸν ἄνθρωπον ὕπνου λαβεῖν πυκνὰ σημαίνων. καὶ αἵματος δὲ ἀνάπλεως ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου τραύματος ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιοῦσι καὶ διηγείσθαι ὡς κινδυνεύσας· Ἐνα σέσωκα τῶν φίλων. ^[5]

Char 25 6 καὶ εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακείμενον σκεψομένους τοὺς δημότας, τοὺς φυλέτας καὶ τούτων ἅμ' ἐκάστω διηγείσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν. ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ ΚΣ' Δόξειεν δ' ἂν εἶναι ἡ ὀλιγαρχία φιλαρχία τις ἰσχύος καὶ κέρδους γλιχομένη, ὁ δὲ ὀλιγαρχικὸς τοιοῦτος, οἷος τοῦ δήμου βουλευομένου, τίνας τῷ ἄρχοντι προσαιρήσονται τῆς πομπῆς τοὺς συνεπιμελησομένους, παρελθὼν ἀποφήνασθαι, ὡς δεῖ αὐτοκράτορας τούτους εἶναι, κἂν ἄλλοι προβάλλωνται δέκα, λέγειν· Ἰκανὸς εἷς ἐστὶ, τοῦτον δὲ ὅτι δεῖ ἄνδρα εἶναι· καὶ τῶν Ὀμήρου ἐπῶν τοῦτο ἐν μόνον κατέχειν, ὅτι Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ, εἷς κοίρανος ἔστω, τῶν δὲ ἄλλων μηδὲν ἐπίστασθαι· ἀμέλει δὲ δεινὸς τοῖς τοιούτοις τῶν ὀλίγων <λόγοις> χρήσασθαι, ὅτι Δεῖ αὐτοὺς ἡμᾶς συνελθόντας περὶ τούτων βουλευσάσθαι καὶ ἐκ τοῦ ὄχλου καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγῆναι καὶ παύσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζοντας καὶ ὑπὸ τούτων οὕτως ὑβριζομένους ἢ τιμωμένους, <καὶ> ὅτι Ἡ τούτους δεῖ ἢ ἡμᾶς οἰκεῖν τὴν πόλιν. ^[5]

Char 26 4 καὶ τὸ μέσον δὲ τῆς ἡμέρας ἐξίων καὶ τὸ ἱμάτιον ἀναβεβλημένος καὶ μέσῃν κουρὰν κεκαρμένος καὶ ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος σοβεῖν τοὺς τοιούτους λόγους <λέγων> τὴν τοῦ Ὀιδείου· Διὰ τοὺς συκοφάντας οὐκ οἰκητόν ἐστιν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὡς Ἐν τοῖς δικαστηρίοις δεινὰ πάσχομεν ὑπὸ τῶν δεκαζομένων, καὶ ὡς Θαυμάζω τῶν πρὸς τὰ κοινὰ προσιόντων, τί βούλονται, καὶ ὡς Ἀχάριστόν ἐστι <τὸ> τοῦ νέμοντος καὶ διδόντος, καὶ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅταν παρακάθηται τις αὐτῷ λεπτὸς καὶ αὐχμῶν· καὶ εἰπεῖν· Πότε παυσόμεθα ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν τριηραρχιῶν ἀπολλύμενοι; καὶ ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημαγωγῶν γένος, τὸν Θησέα πρῶτον φήσας τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγενέσθαι αἴτιον· τοῦτον γὰρ ἐκ δώδεκα πόλεων εἰς μίαν καταγαγεῖν τὰ <πλήθη> λυθείσης βασιλείας· καὶ δίκαια αὐτὸν παθεῖν· πρῶτον γὰρ αὐτὸν ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν καὶ τοιαῦτα ἕτερα πρὸς τοὺς ξένους καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁμοτρόπους καὶ ταῦτ' αὖ προαιρουμένους. ^[5]

Char 27 t ΟΨΙΜΑΘΙΑΣ ΚΖ' Ἡ δὲ ὀψιμαθία φιλοπονία δόξειεν ἂν εἶναι ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν, ὁ δὲ ὀψιμαθὴς τοιοῦτός τις, οἷος ῥήσεις μανθάνειν ἐξήκοντα ἔτη γεγονώς καὶ ταύτας λέγων παρὰ πότον ἐπιλανθάνεσθαι.

Char 27 3 καὶ παρὰ τοῦ υἱοῦ μανθάνειν τὸ ἐπὶ δόρυ καὶ ἐπὶ ἀσπίδα καὶ ἐπ' οὐράν. καὶ εἰς ἡρῶα συμβάλλεσθαι τοῖς μεираκίοις λαμπάδα τρέχειν.

Char 27 5

ἀμέλει δὲ κᾶν που κληθῇ εἰς Ἡράκλειον, ῥίψας τὸ ἱμάτιον τὸν βοῦν αἵρεσθαι, ἵνα τραχηλίσῃ. καὶ προσανατρίβεσθαι εἰσιὼν εἰς τὰς παλαίστρας.

Char 27 7 καὶ ἐν τοῖς θαύμασι τρία ἢ τέτταρα πληρώματα ὑπομένειν τὰ ἄσματα ἐκμανθάνων. καὶ τελούμενος τῷ Σαβαζίῳ σπεῦσαι, ὅπως καλλιστεύσῃ παρὰ τῷ ἱερεῖ.

Char 27 9 καὶ ἐρῶν ἐταῖρας καὶ κριοὺς προσβάλλων ταῖς θύς <ῤαῖς> πληγὰς εἰληφώς ὑπ' ἀντεραστοῦ δικάζεσθαι. καὶ εἰς ἀγρὸν ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου κατοχούμενος ἅμα μελετᾶν ἱππάζεσθαι καὶ πεσῶν τὴν κεφαλὴν κατεαγέναι.

Char 27 11 καὶ ἐν δεκαδισταῖς συνάγειν τοὺς μετ' αὐτοῦ συναύξοντας. καὶ μακρὸν ἀνδριάντα παίζειν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἀκόλουθον.

Char 27 13 καὶ διατοξεύεσθαι καὶ διακοντίζεσθαι τῷ τῶν παιδίων παιδαγωγῷ καὶ ἅμα μανθάνειν παρ' αὐτοῦ <παραινεῖν> , ὥς ἂν καὶ ἐκείνου μὴ ἐπισταμένου. καὶ παλαίων δ' ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ τὴν ἔδραν στρέφειν, ὅπως πεπαιδεῦσθαι δοκῇ.

Char 27 15 καὶ ὅταν ὦσι <ν ἐγγύς> γυναικὶ <εἰς> , μελετᾶν ὀρχεῖσθαι αὐτὸς αὐτῷ τερετίζων. ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ ΚΗ' Ἔστι δὲ ἡ κακολογία ἀγωγή ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις, ὃ δὲ κακολόγος τοιόσδε τις, οἷος ἐρωτηθεῖς Ὁ δεῖνα τίς ἐστιν; <εἰπεῖν> οἰκονομῶν καθάπερ οἱ γενεαλογοῦντες Πρῶτον ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ ἄρξομαι.

Char 28 2 Τούτου ὁ μὲν πατήρ ἐξ ἀρχῆς Σωσίας ἐκαλεῖτο, ἐγένετο δὲ ἐν τοῖς στρατιώταις Σωσίστρατος, ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφη, <Σωσίδημος> . Ἡ μὲντοι μήτηρ εὐγενῆς Θρακτὰ ἐστὶ· καλεῖται γοῦν ἡ ψυχὴ Κρινοκόρακα· τὰς δὲ τοιαύτας φασὶν ἐν τῇ πατρίδι εὐγενεῖς εἶναι. Αὐτὸς δὲ οὗτος ὥς ἐκ τοιούτων γεγονώς κακὸς καὶ μαστιγίας, καὶ κακονοῶν δὲ πρὸς τινὰ εἰπεῖν· Ἐγὼ δὴπου τὰ τοιαῦτα οἶδα, ὑπὲρ ὧν σὺ ἔπλασας πρὸς ἐμέ· κάπνι τούτοις διεξιὼν· Αὐταὶ αἱ γυναῖκες ἐκ τῆς ὁδοῦ τοὺς παριόντας συναρπάζουσι, καὶ Οἰκία τις αὕτη τὰ σκέλη ἡρκυῖα· οὐ γὰρ οἷον λῆρός ἐστι, τὸ λεγόμενον, ἀλλ' ὥσπερ αἱ κύνες ἐν ταῖς ὁδοῖς συνέχονται, καὶ Τὸ ὅλον ἀνδρολάβοι τινές, καὶ Αὐταὶ τὴν θύραν τὴν αὐλειον ὑπακούουσι. [5]

Char 28 4 <Ἄ> μέλει δὲ καὶ κακῶς λεγόντων ἐτέρων συνεπιλαμβάνεσθαι καὶ αὐτὸς εἶπας Ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον πλέον πάντων μεμίσηκα· καὶ γὰρ εἰδεχθῆς τις ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐστίν· ἡ δὲ πονηρία, οὐδὲν ὅμοιον· σημεῖον δέ· τῇ γὰρ ἑαυτοῦ γυναικὶ τάλαντα εἰσενεγκαμένη προῖκα, ἐξ οὗ παιδίον αὐτῷ γεννᾷ, τρεῖς χαλκοὺς εἰς ὄψον δίδωσι καὶ τῷ ψυχρῷ λούεσθαι ἀναγκάζει τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἡμέρᾳ. καὶ συγκαθήμενος δεινὸς περὶ τοῦ ἀναστάντος εἰπεῖν καὶ ἀρχὴν γε εἰληφώς μὴ ἀποσχέσθαι μηδὲ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ λοιδορῆσαι. [5]

Char 28 6 καὶ πλεῖστα περὶ τῶν <αὐτοῦ> φίλων καὶ οἰκείων κακὰ εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν τετελευτηκότων, κακῶς λέγειν ἀποκαλῶν παρρησίαν καὶ δημοκρατίαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ ἥδιστα τοῦτο ποιῶν. [Οὕτως ὁ τῆς βασκανίας ἐρεθισμὸς μανικὸς καὶ ἐξεστηκὸς ἀνθρώπους τοῖς ἥθεσι ποιεῖ.

Char 28 7] ΦΙΛΟΠΟΝΗΡΙΑΣ ΚΘ' Ἔστι δὲ ἡ φιλοπονηρία ἐπιθυμία κακίας, ὃ δὲ φιλοπόνηρός ἐστι τοιόσδε τις, οἷος ἐντυχάνειν τοῖς ἡττημένοις καὶ δημοσίους ἀγῶνας ὠφληκόσι καὶ ὑπολαμβάνειν, ἐὰν τούτοις χρῆται, ἐμπειρότερος γενήσεσθαι καὶ φοβερώτερος.

Char 29 3 καὶ ἐπὶ τοῖς χρηστοῖς εἰπεῖν, ὥς γίνεται κατὰ φύσιν [ὥς] οὐδεὶς [ἐστὶ] χρηστός, καὶ ὁμοίους πάντας εἶναι, καὶ ἐπισκῆψαι δέ, ὥς χρηστός ἐστι. καὶ τὸν πονηρὸν δὲ εἰπεῖν ἐλεύθερον, ἐὰν βούληται τις εἰς π <εἶραν ἐλθεῖν> , καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁμολογεῖν ἀληθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἔνια δὲ ἀνανεύειν· φῆσαι γὰρ αὐτὸν εὐφυῆ καὶ φιλέταιρον καὶ ἐπιδέξιον· καὶ διατείνεσθαι δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥς οὐκ ἐντετύχηκεν ἀνθρώπῳ ἱκανωτέρῳ· καὶ εὖνους δὲ εἶναι αἰτίῳ ἐν ἐκκλησίᾳ λέγοντι ἢ ἐπὶ δικαστηρίῳ κρινομένῳ· καὶ πρὸς <τοῦς> καθημένους δὲ εἰπεῖν δεινός, ὥς οὐ δεῖ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα κρίνεσθαι· καὶ φῆσαι αὐτὸν κύνα εἶναι τοῦ

δήμου, φυλάττειν γὰρ αὐτὸν τοὺς ἀδικοῦντας· καὶ εἶπεν, ὥς Οὐχ ἔξομεν τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν συναχθεσθισομένους, ἂν τοὺς τοιοῦτους προώμεθα. ^[5]

Char 29 5 δεινὸς δὲ καὶ προστατῆσαι φαύλων καὶ συνηγορῆσαι ἐν δικαστηρίοις ἐπὶ πονηροῖς πράγμασιν καὶ κρίσιν κρίνων ἐκδέχεσθαι τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων λεγόμενα ἐπὶ τὸ χεῖρον. [καὶ τὸ ὅλον <ῆ> φιλοπονηρία ἀδελφή ἐστὶ τῆς πονηρίας.

Char 29 6 καὶ ἀληθές ἐστὶ τὸ τῆς παροιμίας, τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ὅμοιον πορεύεσθαι.] Αἰσχροκερδίας Ἄ' Ἡ δὲ αἰσχροκερδεῖα ἐστὶν ἐπιθυμία κέρδους αἰσχροῦ, ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ αἰσχροκερδής, οἷος ἐστιῶν ἄρτους ἱκανοὺς μὴ παραθεῖναι καὶ δανείσασθαι παρὰ ξένου παρ' αὐτῷ καταλύοντος.

Char 30 4 καὶ διανέμων μερίδας φῆσαι δίκαιον εἶναι διμοίρῳ τῷ διανέμοντι δίδοσθαι καὶ εὐθύς αὐτῷ νεῖμαι. καὶ οἶνοπωλῶν κεκραμένον τὸν οἶνον τῷ φίλῳ ἀποδόσθαι.

Char 30 6 καὶ ἐπὶ θέαν τηνικαῦτα πορεύεσθαι ἄγων τοὺς υἱεῖς, ἡνίκα προῖκα ἀφιασιν οἱ θεατρῶναι. καὶ ἀποδημῶν δημοσίᾳ τὸ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον οἴκοι καταλιπεῖν, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευτῶν δανείζεσθαι· καὶ τῷ ἀκολουθῶ μεῖζον φορτίον ἐπιθεῖναι ἢ δύναται φέρειν καὶ ἐλάχιστα ἐπιτήδεια τῶν ἄλλων παρέχειν· καὶ ξενίων τὸ μέρος τὸ αὐτοῦ ἀπαιτήσας ἀποδόσθαι.

Char 30 8 καὶ ἀλειφόμενος ἐν τῷ βαλανείῳ [καὶ] εἰπὼν· Σαπρόν γε τὸ ἔλαιον ἐπρίω, ὦ παιδάριον· τῷ ἄλλοτρίῳ ἀλείφεσθαι. καὶ τῶν εὕρισκομένων χαλκῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπὸ τῶν οἰκετῶν δεινὸς ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος, κοινὸν εἶναι φήσας τὸν Ἑρμῆν.

Char 30 10 καὶ θοιμάτιον ἐκδοῦναι πλῦναι καὶ χρησάμενος παρὰ γνωρίμου ἐφελκύσαι πλείους ἡμέρας, ἕως ἂν ἀπαιτηθῇ. καὶ τὰ τοιαῦτα· Φειδωνεῖω μέτρῳ τὸν πύνδακα εἰσκεκρουμένῳ μετρεῖν αὐτὸς τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτήδεια σφόδρα ἀποψῶν.

Char 30 12 ὑποπρίασθαι φίλου δοκοῦντος πρὸς τρόπου πωλεῖν. καὶ χρέος δὲ ἀποδιδούς τριάκοντα μνῶν ἔλλαττον τέτταρσι δραχμαῖς ἀποδοῦναι.

Char 30 14 καὶ τῶν υἱῶν δὲ μὴ πορευομένων εἰς τὸ διδασκαλεῖον τὸν μῆνα ὅλον διὰ τιν' ἄρρωστίαν ἀφαιρεῖν τοῦ μισθοῦ κατὰ λόγον· καὶ τὸν Ἀνθεσθηριῶνα μῆνα μὴ πέμπειν αὐτοὺς εἰς τὰ μαθήματα διὰ τὸ θέας εἶναι πολλάς, ἵνα μὴ τὸν μισθὸν ἐκτίνῃ. καὶ παρὰ παιδὸς κομιζόμενος ἀποφορὰν τοῦ χαλκοῦ τὴν ἐπικαταλλαγὴν προσαπαιτεῖν, [καὶ] λογισμὸν δὲ λαμβάνων παρὰ τοῦ χειρίζοντος.

Char 30 16 καὶ φράτορας ἐστιῶν αἰτεῖν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἐκ τοῦ κοινοῦ ὄψον, τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίση τῶν ῥαφανίδων ἀπογράφεσθαι, ἵν' οἱ διακονοῦντες παῖδες μὴ λάβωσι. συναποδημῶν δὲ μετὰ γνωρίμων χρήσασθαι τοῖς ἐκείνων παισὶ, τὸν δὲ ἑαυτοῦ ἔξω μισθῶσαι καὶ μὴ ἀναφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὸν μισθόν.

Char 30 18 ἀμέλει δὲ καὶ συναγόντων παρ' αὐτῷ ὑποθεῖναι τῶν παρ' ἑαυτοῦ διδομένων ξύλων καὶ φακῶν καὶ ὄξους καὶ ἁλῶν καὶ ἐλαίου τοῦ εἰς τὸν λύχνον. καὶ γαμοῦντός τινος τῶν φίλων καὶ ἐκδιδομένου θυγατέρα πρὸ χρόνου τινὸς ἀποδημῆσαι, ἵνα <μῆ> προπέμψῃ προσφορὰν.

Char 30 20 καὶ παρὰ τῶν γνωρίμων τοιαῦτα κίχρασθαι, ἃ μῆτ' ἂν ἀπαιτῆσαι μῆτ' ἀπ' ἀποδιδόντων ταχέως ἂν τις κομίσαιτο.